

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.186 van 29 november 2000
in de zaak A. 97.547/X-9873.**

In zake : Karel VAN DEN BERGH,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. VERREYCKEN,
kantoor houdende te 1800 VILVOORDE,
Gulden Schaapstraat 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. PLAVSIC,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Oudaan 22/24.

tussenkomenende partijen :

1. de Regie der Gebouwen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN DER STRAETEN,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 120, bus 4,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de Vice-Eerste Minister en Minister
van Begroting, Maatschappelijke Inte-
gratie en Sociale Economie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Karel
VAN DEN BERGH op 17 november 2000 heeft ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende
noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van
26 oktober 2000 van de gewestelijke stedenbouwkundige
ambtenaar waarbij aan de Regie der Gebouwen de steden-
bouwkundige vergunning wordt verleend voor "het oprich-
ten van een vluchtelingencentrum" op een domein gelegen

aan de Herentalsebaan 872 te Wommelgem, kadastraal bekend sectie C, nummers 12a, 13a en 15t2;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VERREYCKEN, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat E. PLAVSIC, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat P. VAN DER STRAETEN, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de Regie der Gebouwen en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Vice-Eerste Minister en Minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de Regie der Gebouwen op 14 maart 2000, vervolledigd op 17 mei 2000, een bouwaanvraag heeft ingediend voor "het oprichten van een vluchtelingencentrum" op een domein gelegen aan de Herentalsebaan 872 te Wommelgem, kadastraal bekend sectie C, nrs. 12a, 13a en 15t2; dat het betrokken bouwperceel volgens de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen is bestemd tot militair domein; dat volgens de verwerende partij en de tussenkomenende partijen het domein als militair domein thans gedesaffecteerd is; dat de aanvraag luidens de "aangepaste nota bij de bouwaanvraag" van 5 juni 2000 voorziet in de herinrichting van de bestaande gebouwen zonder volumewijziging voor het huisvesten van 100 vluchtelingen, de nieuwbouw onder de vorm van voorlopige woonmodules voor het huisvesten van 40 vluchtelingen en het onderbrengen van de administratieve, medische en sociale diensten, het oprichten van een onthaallokaal en keuken-refter door uitbreiding van de bestaande gebouwen met modulaire gebouwen, en het slopen van het gebouw nr. 15 en het gebouwtje nr. 16; dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij het bestreden besluit van 26 oktober 2000 de gevraagde vergunning heeft verleend;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de derde voormelde voorwaarde betreft, verzoeker vooreerst aanvoert dat hem de mogelijkheid werd ontzegd tot inzage van de plannen en zijn eventuele bezwaren te formuleren, waarmee de overheid rekening had kunnen houden en aan tegemoet komen door het opnemen van een aantal voorwaarden om zijn concrete nadeel, hierna uiteengezet, te beperken; dat verzoeker voorts betoogt dat er een toename zal zijn van verkeer net naast zijn woning, waar zich thans de eenvoudige toegangspoort bevindt, met daarachter de toegangsweg die relatief smal is, dat de bestreden beslissing o.m. "het uitgraven van een oppervlakte van 30 m² met een diepte van 30 à 40 cm voor de aanleg van een bredere toegangsweg" regulariseert, zodat het duidelijk de bedoeling is meer en zwaarder verkeer toe te laten, onder meer vrachtwagens voor het ophalen en wegbrengen van wasgoed, de levering van voedingsmiddelen, vervoer van vluchtelingen van en uit het centrum, evenals het verkeer van personeel en bezoekers allerlei, dat dit des te meer klemmt omdat het militair domein aan de achterzijde grenst aan een bijzonder drukke verkeersweg en aldaar reeds een poort aanwezig is, zodat met een eenvoudige ingreep een toegang zou kunnen worden gecreëerd die niemand hinder veroorzaakt; dat verzoeker voorts aanvoert dat de afscheiding tussen zijn eigendom en het militair domein een zeer dunne muur van betonplaten van slechts 1,50 m hoog is, en dus gemakkelijk te overschrijden en te overzien, dat hij van mensen in Lint weet dat asielzoekers zich soms minder bewust zijn van het belang dat mensen hier hechten aan het niet-betreden van elkaars eigendom, en aldaar problemen rezen omdat asielzoekers "ongevraagd andermans eigendom betraden", dat voorbereidende werken worden uitgevoerd om woongelegenheden containers te stapelen tot dicht bij zijn woning waardoor -zeker door het verwijderen van de hoogstammige bomen die zich thans bevinden tussen de militaire gebouwen die enkele honderden meters van zijn woning zijn verwijderd en zijn woning- de bewoners van

deze containers recht in zijn huiskamer en tuin zullen kunnen zien; dat verzoeker nog betoogt dat in diverse barakken platen, vervaardigd uit asbest als isolatie aanwezig zijn, die momenteel worden weggebroken, en dit zonder enige voorzorg zoals die hem uit de media bekend zijn, zoals gebruik van stofmaskers, luchtdicht afdichten van het lokaal, afvoer in gesloten zakken, vakkundige verwerking, zodat de kans bijzonder groot is dat asbestdeeltjes in de lucht vrijkomen, met ernstige veiligheids- en gezondheidsrisico's tot gevolg; dat verzoeker tenslotte aanvoert dat, voortgaande op de bouwvergunning, nergens wordt verwezen naar enig positief advies van de brandweer of enig inspectieverslag van de brandweer met betrekking tot de bouwplannen, terwijl het bekend is dat voor bouwvergunningen voor werken van een zekere omvang of een zekere aard, zoals het logeren van personen, het advies van de brandweer is vereist, die nagaat of is voldaan aan de wettelijke voorschriften terzake, en dat hij vreest dat, gelet op de haast waarmee de overheid in dit dossier tewerk is gegaan, al deze normen inzake brandveiligheid genegeerd zijn, waardoor er naast zijn woning een inrichting wordt ingeplant die wellicht niet voldoet aan alle brandveiligheidsnormen hetgeen ook voor hem een veiligheidsrisico oplevert; dat verzoeker, indien de bouwvergunning wordt geschorst, al deze argumenten aan de overheid kenbaar zal kunnen maken in een bezwaarschrift, en de overheid deze argumenten zal moeten beantwoorden en in de bouwvergunning voorwaarden zal kunnen opleggen om aan deze bezwaren tegemoet te komen;

Overwegende dat, wat het eerste onderdeel van het nadeel betreft, met name "het ontzeggen van enige mogelijkheid tot inzage van de plannen en bezwaarschriften" dient te worden vastgesteld dat dit nadeel, gesteld dat het ernstig is, niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en alleszins reeds is gerealiseerd, en door een

schorsing van de bouwvergunning op zich niet meer ongedaan kan worden gemaakt, zodat een eventuele schorsing op grond hiervan voor verzoeker zonder nut is; dat het onderdeel van het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat, wat betreft het argument van "de toename van verkeer net naast de woning van verzoeker", verzoeker zich in de eerste plaats steunt op de vergunde aanpassing van de toegangsweg tot het domein; dat uit de plannen blijkt dat deze aanpassing niet de toegang tot het domein zelf betreft, die ongewijzigd blijft behouden, maar een kleine verbreding van de achtergelegen bocht in de weg naar de gebouwen; dat voorts verzoeker niet aan de hand van concrete gegevens aannemelijk maakt dat er een ernstige toename van het verkeer zal zijn ten opzichte van het gebruik als militair domein, dat uit zijn aard steeds veranderlijk is; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat, wat betreft het argument van "de gebrekkige afscheiding tussen het perceel van verzoeker en het militair domein" uit de plannen blijkt dat een nieuwe afsluiting is voorzien rond het ganse centrum met een hoogte van 2,00 m; dat zodanige afsluiting redelijkerwijze volstaat om verzoekers privacy te garanderen; dat uit het bestreden besluit niet blijkt dat vergunning werd verleend voor het rooien van bomen, en evenmin dat de nieuw te plaatsen woonmodules op elkaar zullen worden gestapeld; dat uit de plannen blijkt dat het dichtstbijgelegen blok D, dat is bestemd voor de administratie, wordt ingeplant op circa 38 m van de perceelsgrens; dat in de gegeven omstandigheden verzoekers betoog dat er inkijk zal zijn vanuit de woongelegenheden in zijn huiskamer en tuin niet ernstig is;

Overwegende dat, wat betreft de aangeklaagde "amateuristische en gevaarlijke behandeling van het aanwezige asbest", aangenomen dat de af te breken

gebouwen nrs. 15 en 16 gevaarlijk asbest bevatten, het gaat om een nadeel dat niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden vergunning, maar uit de wijze waarop deze vergunning wordt uitgevoerd; dat daarenboven de tussenkomen- de partijen, hierin niet tegengesproken door verzoeker, stellen dat de afbraak van het gebouw nr. 15 zal geschieden door de gespecialiseerde firma RAMAST n.v. die beschikt over de specifieke vergunning om als aannemer asbestcementhoudende platen te verwijderen, en dat, voor zover zich in andere gebouwen asbestproblemen zouden voordoen, de aannemers volgens de bestekbepalingen beroep moeten doen op gespecialiseerde firma's om over te gaan tot de verwijdering ervan; dat het onderdeel van het nadeel niet ernstig is;

Overwegende tenslotte, wat betreft de aangeklaagde "afwezigheid van de nodige adviezen en inspectieverslagen van de brandweer", met de tussenkomen- de partij dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aangeeft welke voorschriften of normen met betrekking tot de brandveiligheid zouden zijn geschonden; dat verzoeker evenmin enig concreet gegeven bijbrengt waaruit een brandgevaar zou kunnen blijken; dat het argument evenmin ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Regie der Gebouwen en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Vice-Eerste Minister en Minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig november tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BOVIN,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.